

Sygn. akt IV KO 49/20

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **A. S.** ,
skazanego z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 30 czerwca 2020 r.,
wniosku skazanego o wznowienie postępowania,
zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 29 maja 2008 r., sygn. akt II AKa (...),
zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w G.
z dnia 12 grudnia 2007 r., sygn. akt V K (...),
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł :

**odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania
wobec jego oczywistej bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w G., wyrokiem z dnia 12 grudnia 2007 r., skazał A. S. za dokonanie, w dniu 2 kwietnia 2006 r., zabójstwa K. P. przyjmując, że działał w stanie ograniczonej w stopniu znacznym poczytalności, tj. zbrodni określonej w art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k., za którą wymierzył mu karę 10 lat pozbawienia wolności. Sąd Apelacyjny w (...), po rozpoznaniu apelacji prokuratora i obrońcy, wyrokiem z dnia 29 maja 2008 r., sygn. akt II AKa (...), zmienił wyrok Sądu pierwszej instancji w zakresie kary pozbawienia wolności, podwyższając ją do 15 lat.

Pismem z dnia 8 kwietnia 2020 r. A. S. złożył wniosek o wznowienie postępowania, zakończony ww. wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...), wnosząc jednocześnie o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu. Z uwagi na to, że wniosek nie został w żaden sposób merytorycznie uzasadniony (skazany wskazał jedynie na art. 540 § 1 pkt 2 lit. b k.p.k.), zarządzeniem Sędziego Sądu Najwyższego z dnia 12 maja 2020 r. zwrócono się do skazanego o udzielenie, w terminie 7 dni, informacji, jakie to okoliczności mają stanowić podstawę wniosku o wznowienie postępowania, pod rygorem skierowania wniosku na posiedzenie w trybie art. 545 § 3 k.p.k., w przedmiocie odmowy jego przyjęcia. A. S. , w korespondencji z dnia 5 czerwca 2020 r., wskazał jedynie ogólnie, że w sprawie występują nowe fakty i dowody, nowi świadkowie, bez doprecyzowania, o jakie dowody chodzi i czego konkretnie miałyby dotyczyć.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wobec braku jakiejkolwiek merytorycznej argumentacji co do sygnalizowanej podstawy wznowieniowej (art. 540 § 1 pkt 2 lit. b k.p.k.), należało uznać wniosek A. S. za bezzasadny w stopniu oczywistym, co uzasadniało odmowę jego przyjęcia w trybie art. 545 § 3 k.p.k., czyniąc bezprzedmiotowym kwestię wyznaczenia wnioskodawcy obrońcy z urzędu. Jak bowiem wskazuje się w orzecnictwie, oczywista bezzasadność wynikać może z tego, że we wniosku wskazano podstawy wznowienia, które nie są przewidziane w ustawie albo z tego, że w ogóle nie wskazano żadnych podstaw wznowienia. Tak samo ocenić należy odwołanie się do określonej podstawy wznowieniowej przez jedynie formalnie jej przywołanie we wniosku, bez wskazywania, jakie konkretnie okoliczności przemawiają za wznowieniem postępowania (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2018 r., III KO 25/18, LEX nr 2496267*). Ta ostatnia sytuacja wystąpiła w niniejszej sprawie i to pomimo zwrócenia się do skazanego o udzielenie informacji, jakie konkretne względy legły u podstaw wystąpienia przez niego z inicjatywą wznowienia postępowania.

Warto zauważyć, że niniejsza sprawa była już badana przez Sąd Najwyższy pod kątem podstaw kasacyjnych i wznowieniowych. Sąd Najwyższy, postanowieniem z dnia 24 października 2008 r., sygn. akt IV KK 310/08, oddalił

kasację obrońcy skazanego od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) jako oczywiście bezzasadną. Z kolei w dniu 22 lutego 2018 r. Sąd Najwyższy, postanowieniem w sprawie IV KO 81/17, oddalił wniosek obrońcy z urzędu A. S. o wznowienie postępowania zakończonych ww. wyrokami Sądu Apelacyjnego w (...). W tym kontekście tym bardziej gołosłowne sygnalizowanie jednej z podstaw do wznowienia postępowania jawić się musi jako oczywiście bezzasadne.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.